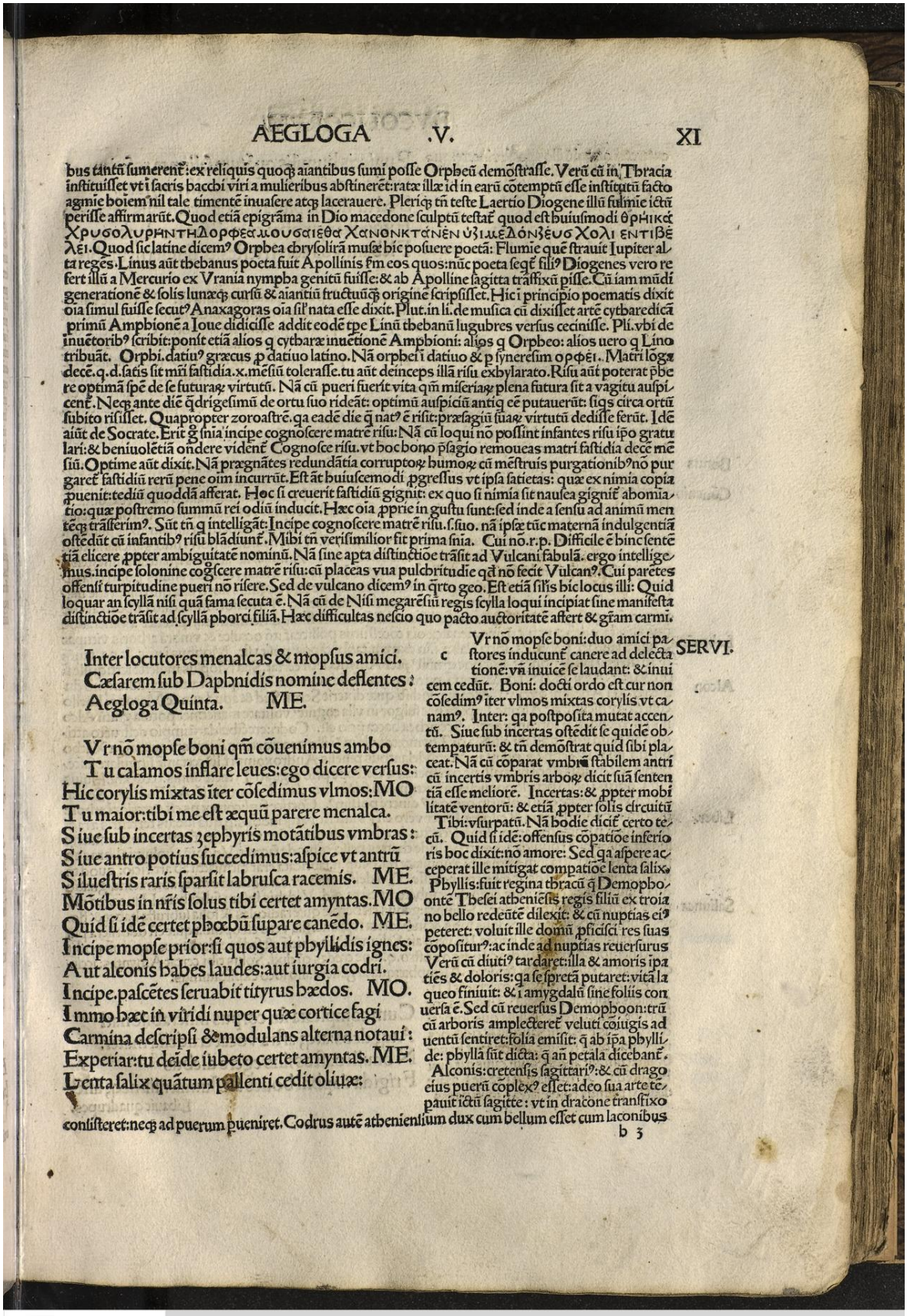

bus tantū sumerent: ex reliquis quoq; aiantibus sumi posse Orpheū demōstrasse. Verū cū in Thracia instituisset vt i sacris bacchi viri a mulieribus abstinerēt: ratæ illæ id in earū cōtemptū esse institutū facto agmine boiem nil tale timentē inuasere atq; lacerauere. Plericq; tñ teste Laertio Diogene illū fulmine ictū perisse affirmarūt. Quod etiā epigrāma in Dio macedone sculptū testat̄ quod est huiusmodi θρηικὲς Χρυσολυρηντὸ ορφεα μουσαιεθα Χανονκτάνεν ὑζιμελὸν ξευς Χολι εντιβε λει. Quod sic latine dicem⁹ Orpbea chrysolirā musæ hic posuere poetā: Flumie quē strauit Iupiter alta reges. Linus aūt thebanus poeta fuit Apollinis ⁊m eos quos: nūc poeta seq̄t̄ fili? Diogenes vero refert illū a Mercurio ex Vrania nympha genitū fuisse: & ab Apolline sagitta trāsfixū pisse. Cū iam mūdi generationē & solis lunæq; cursū & aiantiū fructuūq; origine scripsisset. Hic i principio poematis dixit oia simul fuisse secut⁹ Anaxagoras oia sil' nata esse dixit. Plut. in li. de musica cū dixisset artē cythare dicā primū Amphionē a Ioue didicisse addit eodē tpe Linū thebanū lugubres versus cecinisse. Plī. vbi de inuētorib⁹ scribit: ponit etiā alios q cytharæ inuētionē Amphioni: alios q Orpheo: alios uero q Lino tribuāt. Orphi. datiu⁹ græcus ꝓ datiuo latino. Nā orpheī datiuo & ꝓ ſynereſim oρφεῖ. Matri lōgæ decē. q. d. satis sit mīi fastidia. x. meliū toleraſſe. tu aūt deinceps illā risu exhylarato. Risu aūt poterat p̄be re optimā spē de se futuraꝫ virtutū. Nā cū pueri fuerit vita qm̄ miseriaꝫ plena futura sit a vagitu auspicent̄. Neq; ante diē q̄drigesimū de ortu suo rideāt: optimū auspiciū antiq eē putauerūt: siqs circa ortū subito risisset. Quapropter zoroastrē. qa eadē die q̄ nat⁹ ē risit: præsagiū suaꝫ virtutū dedisse ferūt. Idē aiūt de Socrate. Erit ḡ ſnia incipe cognoscere matrē risu: Nā cū loqui nō possint infantes risu ipo gratulari: & beniuolētiā ondere videnē Cognosce risu. vt boc bono ꝑsagio remoueas matri fastidia decē mē siū. Optime aūt dixit. Nā prægnātes redundātia corruptoꝫ humoꝫ cū mēstruis purgationib⁹ nō pur gareē fastidiū rerū pene oim incurrūt. Est āt huiuscemodi ꝓgressus vt ipsa satietas: quæ ex nimia copia puenit: tediū quoddā afferat. Hoc si creuerit fastidiū gignit: ex quo si nimia sit nausea gignit̄ abomiatio: quæ postremo summū rei odiū inducit. Hæc oia ꝓprie in gustu sunt: sed inde a sensu ad animū mentēq; trāsferim⁹. Sūt tñ q intelligāt: Incipe cognoscere matrē risu. ſ. suo. nā ipsæ tūc maternā indulgentiā ostēdūt cū infantib⁹ risū blādiunt̄. Mibi tñ verisimilior sit prima ſnia. Cui nō. r. p. Difficile ē binc sentētiā elicere ꝓpter ambiguitatē nominū. Nā sine apta distinctiōe trāsit ad Vulcani fabulā. ergo intelligemus. incipe solonine cōgscere matrē risu: cū placeas vua pulcbritudie qā nō fecit Vulcan⁹. Cui parētes offensi turpitudine pueri nō risere. Sed de vulcano dicem⁹ in q̄rto geo. Est etiā silis bic locus illi: Quid loquar an scyllā nisi quā fama secuta ē. Nā cū de Nisi megarēsiū regis scylla loqui incipiat sine manifesta distinctiōe trāsit ad scyllā phorci filiā. Hæc difficultas nescio quo pacto auctoritatē affert & gram carmi.

Inter locutores menalcas & mopsus amici.
Cæsarem sub Daphnidis nomine deflentes:
Aegloga Quinta. ME.

Vr nō mopse boni qm̄ cōuenimus ambo
T u calamos inflare leues: ego dicere versus:
Hic corylis mixtas iter cōsedimus vlmos: MO
T u maior: tibi me est æquū parere menalca.
S iue sub incertas zephyris motātibus vmbras:
S iue antro potius succedimus: aspice vt antrū
S iluestris raris sparsit labrusca racemis. ME.
Mōtibus in nris solus tibi certet amyntas. MO
Quid si idē certet pbœbū superare canēdo. ME.
Incipe mopse prior: si quos aut pbyllidis ignes:
A ut alconis babes laudes: aut iurgia codri.
Incipe. pascētes seruabit tityrus bædos. MO.
Immo bæc in viridi nuper quæ cortice fagi
Carmina descripsi & modulans alterna notaui:
Experiar: tu deide iubeto certet amyntas. ME.
Lenta salix quātum pallenti cedit oliuæ:

c Vr nō mopse boni: duo amici pastores inducunt̄ canere ad delectationē: vñ inuicē se laudant: & inuicem cedūt. Boni: docti ordo est cur non cōsedim⁹ iter vlmos mixtas corylis vt canam⁹. Inter: qa postposita mutat accentū. Siue sub incertas ostēdit se quidē obtemperaturū: & tū demōstrat quid sibi placeat. Nā cū cōparat vmbrā stabilem antri cū incertis vmbris arboꝫ dicit suā sententiā esse meliorē. Incertas: & ꝓpter mobilitatē ventorū: & etiā ꝓpter solis circuitū Tibi: vsurpatū. Nā bodie dicit̄ certo tecū. Quid si idē: offensus cōpatiōe inferioris boc dixit: nō amore: Sed qa aspere acceperat ille mitigat compatiōe lenta salix. Pbyllis: fuit regina thracū q̄ Demophoonte Thesei atheniēsis regis filiū ex troia no bello redeūtē dilexit: & cū nuptias ei⁹ peteret: voluit ille domū pficisci res suas cōpositur⁹: ac inde ad nuptias reuersurus Verū cū diuti⁹ tardaret: illa & amoris ipatiēs & doloris: qa se spretā putaret: vitā laqueo finiuit: & i amygdalū sine foliis conuersa ē. Sed cū reuersus Demophoon: trū cū arboris amplecteret̄ veluti cōiugis aduentū sentiret: folia emisit: q̄ ab ipa pbyllide: pbyllā sūt dicta: q̄ an petala dicebant̄. Alconis: cretensis sagittari⁹: & cū dragoeius puerū cōplex⁹ esset: adeo sua arte tepauit ictū sagitte: vt in dracone transfixo

SERVI.

consisteret: neq; ad puerum pueniret. Codrus autē atheniensium dux cum bellum esset cum laconibus

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-85/0035
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG